

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 10 τῆς 13ης Ἀπριλίου 1828
περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως ¹

Ἀρ. 1698. Ψήφισμα Γ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ ἐν Τροιζῆνι Γ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐγνώρισε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὁροθετηθῇ καὶ νὰ διοργανισθῇ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐπικρατείας κατὰ τὸν προσφο-

Ἐν πάσει περιπτώσει αἱ καθιερωθεῖσαι τῷ 1828 τιμαὶ διετηρήθησαν μέχρι τῆς κυκλοφορίας νέας νομισματικῆς μονάδος, τοῦ φοίνικος. Μετὰ τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ ἦτο ἐπόμενονον καὶ ἀναγκαστικὸν νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐξ ὑπαρχῆς αἱ τιμαὶ τῶν ξένων νομισμάτων. Τοῦτο προέβλεψε καὶ ἡ σχετικὴ μὲ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ νέου νομίσματος Εἰδοποίησις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Οἰκονομίας, ἐκδοθεῖσα τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου 1829, πλὴν ὁ πίναξ τῶν τιμῶν ἐξεδόθη μόλις τὴν 28ην Ἰανουαρίου 1830, ἐτέθη δὲ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου τοῦ ἔτους ἐκείνου, φέρων ἀριθμὸν 531/Ψήφισμα Ε'.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 27 (18 Ἀπρ. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 63 - 64. Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 401 - 403. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 215 - 216, ἔνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 8.

Συναφῇ πρὸς τὸ Ψήφισμα Γ' εἶναι τὰ ἀκόλουθα τρία διατάγματα:

α') Ἀρ. 1699

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. Γ' Ψήφισμα τὸ προσδιορίζον τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀπολαύσωσιν, ὅσον ἐνδέχεται ταχύτερον, οἱ κάτοικοι ἐκάστου τμήματος τὰ καλὰ νομίμου καὶ τακτικῆς δημοσίου οἰκονομίας

Διατάττει

Ἄρθρον 1. Θέλουν διορισθῇ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθ. 2. Οἱ ἐπίτροποι οὗτοι, ἐκπληροῦντες τὰς ὁποίας θέλουν λάβει ὁδηγίας, ὀφείλουν νὰ πληροφορῶσι τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ τμήματος εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν περιέρχεσθαι καὶ διατρίβει.

Ὀφείλουν δὲ νὰ ἐκτελοῦν, ὡσαύτως, καὶ τὰς ὁποίας θέλουν λαμβάνει διαταγὰς, τὰς ἀφορώσας τὸν ὀργανισμὸν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας εἰς τὰ ρηθέντα τμήματα.

Ἄρθ. 3. Εἰς ὅσα τμήματα δὲν ὑπάρχει προσωρινὸς διοικητής, οἱ ἐπίτροποι οὗτοι θέλουν ἐκπληροῖ τὰ χρέη του.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 13 Ἀπριλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

ρώτερον ὥς πρὸς τὴν δημόσιον οἰκονομίαν (δηλ. τὴν δημοσίαν διοίκησιν) τρόπον· καὶ

Ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη αὕτη γίνεται καθ' ἐκάστην τόσον μᾶλλον ἐπαισθητή, καθ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἔχει χρεῖαν τῶν μέσων, δι' ὧν νὰ δυνηθῶσιν οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἀπολαύσωσι τὰ καλὰ τὰ πηγάζοντα ἀπὸ τακτικὴν δημόσιον οἰκονομίαν·

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου· κατ' αὐτὴν

Ψηφίζει

Ἄρθρον Α'. Ἡ Πελοπόννησος περιλαμβάνει ἑπτὰ τμήματα:

Τὸ Α' σύγκειται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ἄργους, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Κάτω Ναχαγιέ καὶ τῆς Κορίνθου· φέρει δὲ ὄνομα Ἀργολίς.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 27 (18 Ἀπρ. 1828)· Ἀ. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 403 - 404. Διὰ τοῦ Διατ. 1758/16 Ἀπρ. 1828 διωρίσθησαν οἱ πρῶτοι ἑπτὰ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι ἐν Πελοποννήσῳ. Οὗτοι ἦσαν οἱ Νικ. Καλλέργης, Γεώργ. Μαυρομάτης, Σπυρ. Καλογερόπουλος, Ἀντ. Τσουνής, Γεώργ. Ψύλλας, Ἰωάν. Γενοβέλης καὶ Ἀλέξ. Βλαχόπουλος. Βλ. σχετικῶς ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 28 (21 Ἀπρ. 1828). Μετ' ὀλίγον διωρίσθησαν καὶ οἱ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι τῶν νήσων. Οὗτοι ἦσαν οἱ Ἀ. Λόντος, Ἰ. Κωλέττης, Β. Καποδίστριας, Κ. Μεταξᾶς, Ἰ. Ρίζος, Μ. Σοῦτσος. Βλ. Διάτ. τῆς 11ης Μαΐου 1828, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 34 (12 Μαΐου 1828).

β') Ἀρ. 1747

Διοικητικὸς ὀργανισμὸς
τῶν Τμημάτων τῆς Πελοποννήσου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει

Γενικαὶ διατάξεις

Α'. Ἐκαστον τμῆμα, τοῦ ὁποίου ἡ περιφέρεια προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ ὑπ' Ἀρ. Γ' Ψήφισμα, ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰς ἐξ ὧν σύγκειται ἐπαρχίας καὶ αὗται πάλιν εἰς πόλεις, κώμας, καὶ χωριά.

Β'. Αἱ ἤδη ὑπάρχονσαι πόλεις, κῶμαι, καὶ χωριά, ὥς καὶ ὅσαι πόλεις, κῶμαι καὶ χωριά κατεδαφίσθησαν, διατηροῦσιν ἀκέραια τὰ κατὰ τὸν νόμον δικαιώματα.

Γ'. Εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ μέχρις ὅτου ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀποφασίσῃ, καμμία ἀπὸ τὰς ἤδη ὑπαρχούσας πόλεις τοῦ τμήματος δὲν ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς πρωτεύουσα.

Δ'. Ἡ κεντρικὴ πόλις ἐκάστης ἐπαρχίας ἔχει, ὥς καὶ πρότερον, μίαν δημογεροντίαν ἐπαρχιακὴν. Ἡ δημογεροντία αὕτη συνίσταται ἀπὸ τρία ἢ πέντε μέλη. Ὄταν συνίσταται ἀπὸ τρία, τὰ δύο ἐξ αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὰ χωριά· ὅταν δὲ ἐκ πέντε, τότε τὰ μὲν τρία εἰς τὴν πόλιν, τὰ δὲ ἄλλα δύο εἰς τὰς κώμας καὶ χωριά.

Ἀριθμὸς καὶ ἐκλογὴ τῶν δημογερόντων

Ε'. Κατὰ τὸν νόμον, ἕκαστον χωρίον ἔχει δημογέροντας ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκο-

Τὸ Β' ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρύτων, Βοστίτσης καὶ Π. Πατρῶν· φέρει δὲ ὄνομα Ἀχαΐα.

Τὸ Γ' ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Γαστούνης καὶ Πύργου· φέρει δὲ ὄνομα Ἥλις.

Τὸ Δ' ἐκ τῶν τῆς σημερινῆς Ἀρκαδίας, τοῦ Νεοκάστρου, τῆς Μοθώνης καὶ τῆς Κορώνης· φέρει δὲ ὄνομα Ἀνω Μεσσηνία.

Τὸ Ε' ἐκ τῶν τοῦ Νησίου, Καλαμάτας, Ἐμπλακίων, Ἀνδρούσης, Λεονταρίου, Μικρομάνης καὶ ἐκ τῆς Δυτικῆς Μάνης· φέρει δὲ ὄνομα Κάτω Μεσσηνία.

γενειῶν του. Τὰ χωρία τὰ ἔχοντα ἑκατὸν οἰκογενείας ἐκλέγουν ἓνα δημογέροντα· τὰ διακοσίας, δύο· τὰ τριακοσίας, τρεῖς· τὰ τετρακοσίας καὶ ἐπέκεινα, τέσσαρας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δημογερόντων ἐκάστης πόλεως καὶ κώμης θέλει κανονισθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

Σ'. Ἔως ὅτου ὁ νόμος προσδιορίσῃ θετικῶς τὰ συστατικὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ πολῖται, ὅσοι ἐμποροῦν νὰ γίνωσιν ἐκλέκτορες, ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα τοῦτο κατὰ τὰς ρηθείσας ἀναλογίας ὅλοι οἱ πολῖται τῶν πόλεων, κωμῶν, καὶ χωρίων, οἱ ἔχοντες πλήρη τὰ 25 ἔτη.

Ζ'. Καταγράφονται ἐπομένως εἰς κατάλογον τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεκτόρων ἐκάστης πόλεως, κώμης καὶ χωρίου, καὶ ἐνωμένοι εἰς συνέλευσιν οἱ ἐκλέκτορες οὗτοι ἐκλέγουσι τοὺς νέους δημογέροντας, προεδρευόμενοι ἀπὸ τὸν ἑκτακτον ἐπίτροπον, ἢ ἀπεσταλμένον τινὰ παρ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς πρῶην δημογέροντας.

Η'. Ἐκεῖνοι δὲ ἐκ τῶν πολιτῶν ἐμποροῦν μόνον νὰ ἐκλεχθῶσι δημογέροντες, ὅσοι πληρῶνουν περισσοτέρους φόρους καὶ εἶναι ἡλικίας τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὁ ἑκτακτος ἐπίτροπος, ὁμοῦ μὲ τοὺς πρῶην δημογέροντας, συνθέτει ἓνα κατάλογον ὑποψηφίων, ὅστις περιέχει διπλάσιον ἢ τριπλάσιον ἀριθμὸν ὑποκειμένων ὧσων ἡ Συνέλευσις χρεωστεῖ νὰ ἐκλέξῃ.

Θ'. Εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συσταينوμένην συνέλευσιν, ὁ ἑκτακτος ἐπίτροπος διορίζει καὶ προκηρύττεται ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεκτόρων, καὶ ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν εἰ ἔχῃ νὰ εἴπῃ τι ἐναντίον τῆς νομιμότητος τῶν μελῶν τοῦ καταλόγου τούτου. Ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτόν τι, ἡ προεδρεία ἀποφασίζει περὶ τούτου· κηρύττει ἐπομένως τὴν συνέλευσιν νόμιμον καὶ σημειώνει τὴν πράξιν ταύτην εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ὁ πρόεδρος ἀναγινώσκει μετὰ ταῦτα τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων, καὶ οὕτως ἀρχίζει ἡ ἐκλογή, προηγουμένης ἀναλόγου ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς. Ἡ ἐκλογή αὕτη γίνεται διὰ ψήφων, καὶ ἐκ τῶν καταγεγραμμένων εἰς τὸν κατάλογον ὑποψηφίων ὅσοι λάβουν τὰς πλειοτέρας γίνονται δημογέροντες.

Ι'. Ἐκλεγόμενοι τοιοιτοτρόπως οἱ δημογέροντες εἰς τὰς πόλεις, κώμας, καὶ χωρία, καὶ ἐνούμενοι μὲ τὸν ἑκτακτον ἐπίτροπον εἰς τὴν κεντρικὴν πόλιν τῆς ἐπαρχίας, ἐκλέγουσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον (ἀρθ. Θ'), καὶ ἀναλόγως τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, δύο ἢ τρεῖς δημογέροντας, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς ἢ οἱ δύο ἐνωμένοι μὲ τοὺς δημογέροντας τῆς ρηθείσης πόλεως σχηματίζουν τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν.

ΙΑ'. Ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁ ἑκτακτος ἐπίτροπος διορίζει καὶ γίνεται καὶ ἡ ἐκλογή τῶν δημογερόντων τῶν πόλεων.

Τὸ Σ' ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μάνης, Μονεμβασίας, Μιστρᾶ καὶ Πραστοῦ· φέρει δὲ ὄνομα Λακωνία.

Τὸ Ζ' ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Φαναρίου, Καρυνταίνης, Τριπολιτσᾶς καὶ Ἀγίου Πέτρου· φέρει δὲ ὄνομα Ἀρκαδία.

Ἄρθ. Β'. Αἱ νῆσοι περιλαμβάνονται ὁμοίως εἰς ἕξ τμήματα:

Τὸ Α' περιλαμβάνει τὴν Σκίαθον, τὴν Σκόπελον, τὴν Σκύρον, τὰ Ἡλιοδρόμια, τὰ Ψαρρὰ καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Βόρειοι Σποράδες.

Καθήκοντα τῶν ἐπαρχιακῶν δημογεροντιῶν καὶ τῶν δημογερόντων τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ χωριῶν

ΙΒ'. Οἱ δημογέροντες τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ χωριῶν ἐξακολουθοῦν τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν των, ὡς καὶ πρότερον, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ὁποίας λαμβάνουσι παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας διαταγὰς, ἢ τὰς κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν ἑκτακτον ἐπίτροπον ἢ τὸν προσωρινὸν διοικητὴν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν δυνηθοῦν νὰ κρατῶσι κατάστιχα τῶν διαταγῶν τούτων καὶ τῆς ἐκτελέσεώς των, θέλουν ἐφελκύσει εἰς ἑαυτοὺς κατ' ἐξοχὴν τὴν εὐνοίαν τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΓ'. Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, καὶ τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ἐπιστατεῖ εἰς τὰ ὅσα ἀνάγονται μερικωτέρως εἰς τὴν πόλιν, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὰ ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Καὶ εἰς τὸ ἐν καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, ἡ δημογεροντία ἀκολουθεῖ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τῆς τοῦς ἄχρι τοῦδε ἐν χρήσει κανόνας, καὶ συμμορφοῦται γενικῶς μετὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου ἢ διὰ τοῦ προσωρινοῦ διοικητοῦ.

Αὕτη χρεωστεῖ νὰ κρατῇ ἐν κατάστιχον τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν σκέψεών της.

Ἐκ Ναυπλίου τῇ 16 Ἀπριλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 28 (21 Ἀπρ. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 395 - 401.

γ) Ἄρ. 1883

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενικαὶ ὁδηγαὶ πρὸς τοὺς δημογέροντας

Ἔως ὅτου νὰ προσδιορισθῇ διὰ τοῦ νόμου ὁ ὀργανισμὸς τῶν δημογεροντιῶν, ἡ διάρκειά των χρεῶν των, ἡ ἐξουσία καὶ ἡ εὐθύνη των, αἱ ἐκλεχθησόμεναι ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἐκτάκτων ἐπιτρόπων δημογερονταὶ θέλουν ἀκολουθεῖ τὰς ἐξῆς ὁδηγίας:

Ἄρθρον 1. Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες ἐνεργοῦν ὡς καὶ πρότερον τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας, ὅσαι ἀνάγονται εἰς τὰ χρέη των, εἴτε ἀναφέροντες αὐτὰς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου τοῦ τμήματος, εἴτε δίδοντες εἰς αὐτὸν τὰς πληροφορίες τὰς ὁποίας κατὰ τὴν χρεῖαν ἤθελε τοὺς ζητήσῃ.

Τὸ Β' τὴν Σάμον, Κάλυμνον, Λέρον, Πάτμον, Ἰκαρίαν καὶ τὰς παρακειμέ-
νας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Ἀνατολικαὶ Σποράδες.

Τὸ Γ' τὴν Ὑδραν, τὰς Σπέτσας, Αἴγιναν, Σαλαμίνα καὶ τὰς παρακειμένας
νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Δυτικάι Σποράδες.

Τὸ Δ' τὴν Σύραν, Σέριφον, Θερμιά, Τσέαν, Ἄνδρον, Τήνον, Μύκονον καὶ τὰς
παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Βόρειοι Κυκλάδες.

Τὸ Ε' τὴν Νάξον, Πάρον, Ἴον, Σίκινον, Πολύκανδρον, Μῆλον, Κίμηλον, Σί-
φνον καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Κεντρικαὶ Κυκλάδες.

Ἄρθ. 2. Ἐπομένως οἱ δημογέροντες εἶναι σύμβουλοι τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου διὰ τὰς ὑπο-
θέσεις τῆς περιφερείας των, ὡςάκις οὗτος εἶναι παρών· εἶναι ὡσαύτως σύμβουλοί του καὶ ἀπόντος,
δι' ἀνταποκρίσεως· τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ περὶ τῶν δημογερόντων τῶν πόλεων. Οἱ δὲ δημογέρον-
τες τῶν κωμῶν καὶ χωρίων εἶναι τὰ ὄργανα, δι' ὧν γίνεται ἡ ἐνέργεια τῆς δημοσίου οἰκονομίας
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐπαρχιακῶν δημογεροντιῶν.

Ἄρθ. 3. Οἱ δημογέροντες τῶν κεντρικῶν πόλεων ἐκάστης ἐπαρχίας μοιράζονται μεταξὺ των,
κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνουν παρὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου ὁδηγίας, τὴν ἐπιστάσιαν τῆς ὑγείας,
τῆς ἀγορανομίας, καὶ τῶν καθημερινῶν ὑποθέσεων ὅσαι ἀνάγονται εἰς αὐτούς. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται
καὶ περὶ τῶν δημογερόντων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, ὅσαι εὐρίσκονται εἰς τὰ παράλια· αὐταὶ μ' ὅλον
τοῦτο δὲν ἐμποροῦν νὰ δεχθοῦν τὴν ἐπιστάσιαν ταύτην παρὰ τότε μόνον ὅταν διαταχθοῦν κατ' εὐ-
θείαν ἀπὸ τὸν ἐκτακτον ἐπίτροπον, ὅστις ἔχει τὴν εὐθύνην περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑγειονομικῶν
διατάξεων.

Ἄρθ. 4. Αἱ ἐπαρχιακαὶ δημογεροντίαι καὶ αἱ τῶν πόλεων ἐπαγρυπνοῦν ἐπίσης κατὰ τὰς
ὁποίας λαμβάνουν παρὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου ὁδηγίας, εἰς τὰ ὑφιστάμενα δημόσια καταστή-
ματα, οἷον ἐκκλησίας, μοναστήρια, σχολεῖα, νοσοκομεῖα κ.τ.λ.

Δὲν θέλουν παραμελεῖ κανὲν μέσον, συντελεστικὸν εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν πεσόντων καταστη-
μάτων τῶν πόλεων καὶ τῶν κρημνισμένων προαστείων.

Τελευταῖον θέλουν προσπαθῆσαι διὰ τῶν δημογερόντων τῶν χωρίων ν' ἀνακαλέσουν καὶ νὰ
φέρουν εἰς τὰς ἀρχαίας των κατοικίας τοὺς γεωργοὺς ἐκάστου χωρίου.

Ἄρθ. 5. Αἱ ἐπαρχιακαὶ δημογεροντίαι προσκαλοῦνται νὰ ἐπικυρώσουν ὅλα τὰ δημόσια καὶ
μερικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ κατὰ μέρος ἄνθρωποι ἤθελον ἐπιθυμήσει νὰ θέσουν ὑπὸ τοιαύτην ἀσφά-
λειαν· δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, καὶ διὰ νὰ ἐπικυρώσουν ἀκόμη ὅλα των τὰ ἔγγραφα, αὐτοὶ θέλουν ἔχει
καὶ σφραγίδα.

Πρὸς τὸ παρὸν δέ, ἕως νὰ λάβουν αἱ ἐπαρχιακαὶ δημογεροντίαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὰ
παράσημα τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ σφραγὶς αὕτη θέλει φέρει τὰ ὑπάρχοντα παράσημα τῆς ἐπικρατείας
μὲ τὴν ἐπιγραφὴν Δ η μ ο γ ε ρ ο ν τ ι α τ η ς * * *.

Ἄρθ. 6. Αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ ἡ ἀνταπόκρισις, θέλουν καταγράφεσθαι εἰς δύο βι-
βλία, τὸ ἐν ὀνομαζόμενον π ρ ω τ ὁ κ ο λ λ ο ν καὶ τὸ ἄλλο κ α τ ᾱ σ τ ι χ ο ν τ η ς ἀ ν τ α-
π ο κ ρ ῖ σ ε ω ς.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον θέλουν σημειώνεσθαι αἱ διαταγαὶ τὰς ὁποίας αἱ δημογεροντίαι λαμβά-
νουν παρὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου καὶ τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των· θέ-

Τὸ 5' περιλαμβάνει τὴν Σαντορίνην, Ἀνάφην, Ἀστυπάλαιαν, Κάσσον, Κάρπαθον καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Νότιοι Κυκλάδες.

Ἄρθ. Γ'. Παρόμοιος ὁργανισμὸς ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ἀφορῶν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, καθ' ὅσον ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου ἤθελε τὸ συγχωρήσει¹.

Τῇ 13 Ἀπριλίου 1828 ἐν Ναυπλίῳ

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούπης.

λεῖ φέρει ὡσαύτως σημείωσιν τῶν σκέψεων τὰς ὁποίας θέλουν κάμει αἱ δημογεροντίαι διὰ νὰ παραστήσουν τι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς τὸν ἔκτακτον ἐπίτροπον.

Αἱ σκέψεις αὗται θέλουν τελειῶναι διὰ τῆς πλειοψηφίας, καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ δημογέροντες οἱ ὅποιοι εἶναι ἐναντίας γνώμης, νὰ καταχωρήσουν αὐτὴν εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθ. 7. Διὰ τὴν τακτικὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, αἱ δημογεροντίαι διορίζουν ἓνα γραμματέα, ὅστις εἰς εὐτυχεστέρας περιστάσεις θέλει λαμβάνει καὶ μισθόν. Ἐὰν ἕως τότε ἤθελε φανῇ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον τὸ νὰ δοθῇ εἰς τὸν γραμματέα κάποια μικρὰ ἐξοικονόμησις, τόσον δι' αὐτὸν καθὼς καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου, αἱ δημογεροντίαι ὁμοῦ μὲ τὸν ἔκτακτον ἐπίτροπον θέλουν εὑρεῖ τοὺς τρόπους τῆς ἐξοικονομήσεως ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν καὶ θέλουν τοὺς προτείνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθ. 8. Καθόσον θέλει ἀποδεικνύεται διὰ τῆς πείρας ἡ τακτικὴ πρόοδος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν δημογεροντιῶν, τῆς δημοσίου οικονομίας, καὶ καθόσον ὁ λαὸς θέλει ἀπολαμβάνει τοὺς καρποὺς τῆς προόδου ταύτης, αἱ εἰρημέναι δημογεροντίαι θέλουν λαμβάνει μεγαλητέραν ἐξουσίαν· καὶ ὅσοι τῶν δημογερόντων φανοῦν πλέον ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου των, καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους, θέλουν λάβει δικαίωμα εἰς τὴν ψήφον τῶν συμπολιτῶν των, καὶ ἐπομένως ἀξιώματα ὑψηλότερα εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 19 Ἀπριλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 28 (21 Ἀπρ. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 395, σημ. 1.

1. Διὰ τῶν Διατ. 13707/14 Αὐγ. 1829 καὶ Διατ. 13706/14 Αὐγ. 1829 δημοσιευθέντων εἰς τὴν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 60 (31 Αὐγ. 1829), διωρίσθησαν ἔκτακτοι ἐπίτροποι τῆς μὲν Ἀνατολικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ὁ Κ. Μεταξᾶς, τῆς δὲ Δυτικῆς ὁ Ἀντ. Τσουνής. Διὰ τοῦ Διατ. 8905/23 Ἰαν. 1829, δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 12/9 Φεβρ. 1829, «ἐπειδὴ οἱ πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος μᾶς ἐξέφρασαν κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἐπιθυμίαν των τοῦ νὰ ἴδωσιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἀντιπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως ἔχοντα πληρεξουσιότητα· ἐπειδὴ ρητῶς ἡτήσαντο νὰ δοθῇ ἡ ἐξουσία αὕτη εἰς τὸν Κύριον Αὐγουστῖνον Καποδίστριαν», καὶ λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης τότε καταστάσεως εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα διωρίσθη ὡς πληρεξούσιος τοποτηρητὴς τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῆς ὁ Αὐγ. Καποδίστριας. Περὶ τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ βλ. Στ. Ἰ. Παπαδοπούλου,